

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

LIGUE POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME EN IRAN

Affiliée à la Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme

۲۷ اسفند ۱۳۸۰

۱۸ مارس ۲۰۰۲

چهارمین فراخوان برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی

در پی کودتای خرنده جناح تام گرا و خودکامه حکومت جمهوری اسلامی ایران، پس از شکست فضاخت باری که در انتخابات مجلس ششم قانونگذاری نصیب داوطلبان این جناح و در صدر آنان اکبر هاشمی رفسنجانی شد، طرح "قتل های درمانی" سعید امامی که با قتل های سیاسی (مشهور به قتل های زنجیره ای) آغاز شده بود، به گونه ای دیگر در دستور کار قوه قضائیه و نهادهای انتظامی-امنیتی، زیر نظارت مستقیم سید علی خامنه ای، قرار گرفت. با این تفاوت که به جای حذف جسمانی و ربودن و کشتن، قلم ها را به شکنند و دهان ها را به بندند و آزادیخواهان و دگراندیشان و مخالفان خودکامگی ولایت مطلقه فقیه را به زندان بیندازند و برای همیشه خاموش و مدفون سازند.

تعطیل بیش از ۶۰ روزنامه و مجله غیر وابسته به جناح "خودی"، دستگیری و محکومیت دهها تن روزنامه نگار، نویسنده، مدیر روزنامه، دانشگاهی، دانشجو، وکلای دادگستری، مدافعان حقوق بشر و حقوق زن، مبارزان سیاسی . . . نمایانگر آغازیدن دوباره دوران سرکوب و اختناق گسترده و بستن فضای سیاسی دو سال نخست ریاست جمهوری سید محمد خاتمی بود.

اما در عرصه بین المللی و در حوزه سیاست خارجی قضیه بدین سادگی نبود؛ هم روابط و مناسبات با اتحادیه اروپا در چارچوب "گفتگوی انتقادآمیز"، ملازمه با رعایت توصیه ها و نظریه ها و قطعنامه های نهادهای وابسته به سازمان ملل متحد و اتحادیه اروپا داشت و هم رئیس دولت جمهوری اسلامی در مجمع عمومی سازمان ملل از گفتگوی تمدن ها (فرهنگ ها) دم می زد، بدون اینکه برای این پرسش که حکومتی که قادر

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

LIGUE POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME EN IRAN

Affiliée à la Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme

به گفتگو با مردم خویش نباشد چگونه جرأت و جسارت آنرا دارد که مدعی گفتگو با نمایندگان فرهنگ های گوناگون بشود، پاسخی داشته باشد.

از اینرو برای ما مدافعان حقوق بشر راهی جز آشکارا کردن و افشا نمودن این سیاست متقلبانانه و مزورانه باقی نمی ماند و مخاطب ما هم همان نهادهای وابسته به سازمان ملل و اتحادیه اروپا بود. ما بر آن شدیم که در قبال دستگیری ها و بازداشت ها از جمله به گروه تحقیق درباره بازداشت های خودسرانه، یکی از ارگان های کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، شکایت بریم.

با افزایش و گسترش سرکوب و اختناق، عباس امیر انتظام هم که برای چند ماهی اجازه معالجه و مداوا در خارج از زندان را دریافت کرده بود در طلوعه نوروز ۱۳۷۹، دوباره راهی زندان اوین شد. شکایت جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران از طریق کمیساریای عالی حقوق بشر به گروه تحقیق در باره بازداشت های خودسرانه ارجاع شد و در تاریخ ۲۵ فروردین ۱۳۷۹ (۱۳ آوریل ۲۰۰۰) به هیأت نمایندگی جمهوری اسلامی ایران ابلاغ گردید.

با عدم وصول پاسخ هیأت نمایندگی جمهوری اسلامی و ادامه بازداشت عباس امیرانتظام گروه تحقیق درباره بازداشت های خودسرانه طی نظریه شماره ۳۹/۲۰۰۰ مورخ ۹ آذر ۱۳۷۹ (۲۹ نوامبر ۲۰۰۰) ضمن تأیید اینکه اتهام عباس امیر انتظام به جاسوسی هرگز اثبات نشده و در خواست های مکرر وی برای اعاده دادرسی و تجدید محاکمه اش در یک دادگاه علنی هرگز پذیرفته نشده، و اظهار تأسف از اینکه آزادی وی در سال ۱۳۷۵ بیش از دو سال به طول نینجامیده و پس از انجام یک مصاحبه رادیویی در پی قتل اسدالله لاجوردی، به اتهام واهی توهین و افترا، دوباره بازداشت شده، تصریح می کند که عباس امیرانتظام در این مصاحبه از حق آزادی بیان که به موجب ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر شناخته شده، استفاده کرده و از اینرو بازداشت وی از مصادیق بازداشت های خودسرانه است.

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

LIGUE POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME EN IRAN

Affiliée à la Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme

در فراخوان های دوم و سوم برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی خاطر نشان کردیم که این آئین دادرسی در باره زندانیان سیاسی مشهور به ملی-مذهبی هم اعمال شد و به صدور نظریه مورخ ۴ دسامبر ۲۰۰۱ (۱۳ آذر ۱۳۸۰) انجامید.

دفتر گروه تحقیق در باره بازداشت های خودسرانه در نامه مورخ ۱۴ فوریه ۲۰۰۲ (۲۹ بهمن ۱۳۸۰) خطاب به اینجانب اعلام کرده که شکوائیه جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران در باره بازداشت سیامک پورزند برای هیأت نمایندگی جمهوری اسلامی ارسال شده و پس از وصول پاسخ آنان، مارا در جریان خواهند گذارد.

بدینسان قوه قضائیه جمهوری اسلامی ناگزیر شد که یا با انجام محاکمه های ساختگی غیرعلنی و صدور احکام محکومیت غلاظ و شداد به توجیه بازداشت ها بپردازد و یا اینکه به شکست سیاست ارباب و ارباب خویش اعتراف کند و به آزاد کردن زندانیان سیاسی-عقیدتی دست یازد.

خیمه شب بازی محاکمه های اعضای نهضت آزادی و دیگر زندانیان ملی-مذهبی در چنین زمینه ای صورت پذیرفت ولی جرم تراشی و پرونده سازی تا بدان حد رسیده بود که با وجود اعلام ختم محاکمه از صدور حکم عاجز ماندند و با اخذ وثیقه های سنگین جنایی، به آزادی عزت الله سبحانی، هدی رضازاده صابر، رضا رئیس طوسی، سعید مدنی، محمد توسلی، هاشم صباغیان، ابوالفضل بازرگان و خسرو منصوریان تن در دادند. اما حبیب الله پیمان و تقی رحمانی همچنان در زندان و در انتظار به اصطلاح محاکمه اند.

محاکمه سیامک پورزند را هم، آنهم به روایت چند روزنامه در دادگاهی در فرودگاه، از هفته پیش و مطابق شیوه همیشگی به گونه ای غیرعلنی، آغازیده اند که تا پاسخی برای گروه تحقیق تدارک ببیند!

این سیاست یک بام و دو هوا را در باره دانشجویان و دانشگاهیان هم به کار گرفته اند. از یکسو چند تن از دانشجویان کتک خورده را پس از بیش از دو سال و نیم حبس و شکنجه های بدنی و روانی آزاد کردند و از سوی دیگر علی افشاری را دوباره به

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

LIGUE POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME EN IRAN

Affiliée à la Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme

زندان افکنندگان. ولی منوچهر و اکبر محمدی و احمد باطبی و مهدی سنجرى و حمید جعفرى نصرآبادى و محمود مژدهى و بنیاد شاه مرادى و حشمت الله طبرزدى و حسن صادقى نور همچنان در بندند و فرزند حمیدى یکى دیگر از اعضاى جبهه متحد دانشجویى را هم سه هفته پیش دستگیر کرده اند. خسرو کردپور هم ماه قبل دست به اعتصاب غذا زد و هیچگونه خبرى درباره وضعیت جسمى و روحى او انتشار نیافته است.

اما شمار زندانیان سیاسى-عقیدتى به افراد نامبرده و چهره های مشهور و شناخته شده دیگری همچون اکبر گنجی، عمادالدین باقی، عبدالله نوری، حسن یوسفی اشکورى، خلیل رستم خانى، سعید صدر، احمد قابل ... محصور و محدود نمى شود. صدها و بلکه هزاران زندانى سیاسى-عقیدتى در زندان های جمهورى اسلامى در بندند بدون اینکه نام و هویت آنان فاش شده باشند. تنها حزب دموکرات کردستان ایران صورت ۱۰۷ تن از زندانیان کرد عضو یا هوادار آن حزب را برای جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران ارسال داشته که در فاصله سال های ۱۳۸۰-۱۳۶۴ دستگیر شده اند و همچنان زندانى اند. به علاوه زندانیان زیر که در فاصله سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۱ دستگیر شده اند، در دادگاههای غیر علنى و درپى محاکمه های غیرعادلانه به اعدام محکوم شده و در انتظار اجرای حکم در زندانهای ارومیه، سنندج و مهاباد زندانى اند :

حمزه قادری، حسن محمودی، خالد شوقی، خدر ویسی، صالح گودرزى، محمد شهرویرانى، خالد فریدونى و نادر آفانى.

با توجه به سانسور و خودسانسورى حاکم بر رسانه های خبرى و مطبوعات ایران و از آنجاکه محاکمه های سیاسى همواره در پشت درهای بسته دادگاههای انقلاب، دادگاه ویژه روحانیت، دادگاههای نظامى ... صورت می گیرند و خانواده های زندانیان سیاسى هم زیر فشار و تهدید مقامات انتظامى-قضایى قرار دارند که چنانچه با سازمانهای حقوق بشرى و رسانه های خبرى بین المللى تماس بگیرند، محکومیت شدیدتری در انتظار زندانى آنان خواهد بود، و دولت جمهورى اسلامى هم به گزارشگر ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل اجازه مسافرت به ایران به منظور بررسی وضعیت حقوق بشر و از جمله بازدید زندانها و گفتگو با زندانیان را نمى دهد، جامعه دفاع

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

LIGUE POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME EN IRAN

Affiliée à la Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme

از حقوق بشر در ایران و سازمانهای بین المللی دفاع از حقوق بشر تا کنون نتوانسته اند که به انتشار صورت جامع و کاملی از زندانیان سیاسی- عقیدتی در ایران دست یازند. به عنوان نمونه طی هفته های اخیر خبر شدیم که زندانیان سیاسی زیر :

حسین حیدری، ایرج یاوری، فریبرز محمودی و صادق سیستانی از ۹ سال پیش، محمدرضا محمودنیا از ۱۱ سال پیش، منصور کنک دره از ۱۳ سال قبل، سعید کمالی ها از یکسال پیش و خانم امیربناهی از مدتی نامعلوم، در زندان اوین زندانی هستند.

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران ضمن اظهار خشنودی از آزادی عده ای از زندانیان سیاسی-عقیدتی طی یکماه گذشته، یکبار دیگر ضرورت بی گیری و گسترش کارزاری را که برای آزادی بی قید و شرط و بدون استثنای همه زندانیان سیاسی-عقیدتی در ایران آغازیده، یادآور می شود و در آستانه تشکیل اجلاس سالیانه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد و در طلیعه نوروز و بهار از همه ایرانیان در داخل و خارج از ایران ؛ از همه سازمانهای ایرانی و بین المللی مدافع حقوق بشر و آزادیهای فردی و اجتماعی و از جمله آزادی بیان و عقیده و قلم و مطبوعات ؛ از همه احزاب و سازمانهای سیاسی ؛ از همه رسانه های خبری ایرانی و بین المللی استمداد می کند که به یاری زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران به شتابند و از دولت های طرفدار آزادی و حقوق بشر و در صدر آنها اتحادیه اروپا بخواهند که همه اهرمهای فشار سیاسی و اقتصادی را به کار گیرند تا حکومت جمهوری اسلامی ایران به آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی تن در دهد.

عبدالکریم لاهیجی

رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر